

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 323/06-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. novembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Juraja Babjaka a zo sudcov Eduarda Báránaya a Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti Ing. R. B. a M. B., obaja bytom K., zastúpených advokátkou JUDr. D. H., M., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 84/99 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 84/99 **p o r u š i l** základné právo Ing. R. B. a M. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 84/99 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. R. B. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. M. B. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresný súd Košice II je povinný zaplatiť náhradu trov konania Ing. R. B. a M. B. v sume 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťsto-osemdesiatdva slovenských korún) na účet ich právnej zástupkyne JUDr. D. H., M., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Sťažnosti Ing. R. B. a M. B. vo zvyšnej časti nevyhovujú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. októbra 2006 doručená sťažnosť Ing. R. B. a M. B., obaja bytom K. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. D. H., M., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 84/99.

Sťažovatelia uviedli, že 14. júla 1998 podali okresnému súdu návrh na odstránenie stavby alebo zriadenie vecného bremena proti Mestu K. ako odporcovi v 1. rade (ďalej len „odporca“) a Miestnemu úradu mestskej časti K. – Š. ako odporcovi v 2. rade (ďalej len

„odporca v 2. rade“). Uznesením okresného súdu sp. zn. 15 C 1599/98 z 18. novembra 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19. januára 1999, bolo konanie voči odporcovi v 2. rade zastavené a ich návrh bol vylúčený na samostatné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 15 C 84/99.

Prvé pojednávanie vo veci samej bolo nariadené na 12. máj 1999. Na tomto pojednávaní okresný súd uložil odporcovi predložiť listinné dôkazy (protokol o prevzatí majetku od správy mestských komunikácií – ďalej len „SMK“, uznesenie mestského zastupiteľstva o postúpení práv a záväzkov od SMK a iné), pričom pojednávanie odročil na neurčito.

Sťažovatelia 12. februára 2001 urgovali nariadenie termínu pojednávania, ktorý však nariadený nebol, ale bola im dourčená výzva okresného súdu z 20. marca 2001 na predloženie geometrického plánu s vyznačením rozsahu vecného bremena. Na výzvu sťažovatelia reagovali 10. apríla 2001.

Dňa 2. októbra 2001 okresný súd vydal uznesenie, ktorým nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca z odboru geodézie a kartografie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 3. novembra 2001 a sťažovatelia zaplatili preddavok na znalecký posudok. Dňa 10. októbra 2002 sťažovatelia urgovali znalecký posudok. Dňa 10. júna 2003 znalec doručil znalecký posudok a 12. júna 2003 okresný súd vyzval sťažovateľov, aby sa k nemu vyjadrili. Sťažovatelia sa k znaleckému posudku vyjadrili 27. júna 2003. Dňa 1. augusta 2003 okresný súd uznesením určil znalcovské.

Druhý termín pojednávania bol nariadený na 15. október 2003. Oznámenie o pojednávaní bolo sťažovateľom doručené na pôvodnú adresu, hoci nová adresa bola okresnému súdu včas oznámená. Pojednávanie bolo pre ospravedlnenie sťažovateľov odročené na 28. november 2003. Sťažovateľom bolo zároveň uložené upraviť petit návrhu, čo aj urobili 10. decembra 2003.

Ďalší termín pojednávania bol nariadený na 11. február 2004. Pojednávanie bolo odročené na 5. marec 2004. Sťažovateľom bolo uložené špecifikovať návrh na začatie konania, čo urobili 5. apríla 2004.

Ďalší termín pojednávania bol nariadený na 26. máj 2004 a od tejto doby sa vo veci nekonalo.

Dňa 3. júla 2006 sťažovatelia podali predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní, ktorý im odpovedal, že ich sťažnosť je dôvodná a vo veci došlo k priet'ahom.

Dňa 30. augusta 2006 okresný súd uznesením nariadil dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo.

Sťažovatelia sa domnievajú, že ich postup vo veci bol aktívny a neprispeli k vzniknutým priet'ahom. Konanie okresného súdu v ich veci považujú za porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Dĺžka konania vo veci (8 rokov a 3 mesiace) vyvoláva u nich dlhodobý stav právnej neistoty.

Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že:

„1. Základné právo Ing. R. B. a M. B. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 84/99.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 84/99 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. R. B. a M. B. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Košice II povinný zaplatiť do jedného mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti nález.

4. Ing. R. B. a M. B. priznáva právo na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastupovania, ktoré je Okresný súd Košice II povinný zaplatiť do jedného mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti nález.“

Sťažovatelia súhlasili s tým, aby sťažnosť bola prerokovaná bez ústneho pojednávania.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti listom sp. zn. 1 SprV/483/2006 zo 7. novembra 2006 vyjadril predseda okresného súdu, v ktorom popísal úkony vykonané vo veci a uviedol: „Z chronológie vykonaných úkonov je zrejmé, že dané konanie nevykazovalo počas celého trvania sporu znaky úplnej bezprieťahovosti a za obdobia prieťahov možno považovať časové úseky od 12. 5. 1999 do 20. 3. 2001 a od 5. 1. 2005 do 30. 8. 2006. Uvedená situácia bola spôsobená predovšetkým skutočnosťou nemožnosti zabezpečenia listinných dokladov. Nie je však zrejmé, z akého dôvodu podali sťažovatelia ústavnú sťažnosť v čase, keď súd vo veci už konal nariadením znaleckého dokazovania (uznesenie o jeho nariadení sťažovatelia prevzali 11. 9. 2006 a ústavnú sťažnosť podali 4. 10. 2006). Nemôže byť teda pravdivé tvrdenie sťažovateľov, že súd je nečinný i po podaní sťažnosti predsedovi súdu, pretože úkon nariadenia znaleckého dokazovania sami uvádzajú vo svojej sťažnosti. Taktiež nie je jasný výpočet ujmy sťažovateľov, ktorá sa podľa ich výpočtu blíži k hranici 300.000,- Sk. Podľa môjho názoru je sťažovateľmi požadované finančné zadostučinenie neprimerané vysoké. Zároveň Vám oznamujem, že netrvám na tom, aby ústavný súd konal o veci samej na ústnom pojednávaní a súhlasím s upustením od neho.“

Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 323/06-12 z 10. októbra 2006 bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrenia okresného súdu, ale najmä z obsahu na vec sa vzťahujúceho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci:

Uznesením okresného súdu sp. zn. 15 C 1599/98 z 18. novembra 1998 (právoplatným 19. januára 1999) bolo zastavené konanie proti odporcovi v 2. rade a nárok proti odporcovi okresný súd vylúčil na samostatné konanie.

Dňa 15. marca 1999 zákonná sudkyňa nariadila pojednávanie na 12. máj 1999.

Dňa 5. februára 1999 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu, ktoré 30. apríla 1999 doručil sťažovateľom.

Dňa 12. mája 1999 sa vo veci konalo pojednávanie za prítomnosti sťažovateľov a zástupkyne odporcu. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že sťažovateľom bola uložená povinnosť v lehote 10 dní predložiť kúpnu zmluvu a odporca mal predložiť doklady o prevzatí majetku od SMK.

Sťažovatelia predložili kúpnu zmluvu na pojednávaní.

Dňa 27. mája 1999 odporca predložil doklady.

Dňa 14. februára 2001 sťažovatelia urgovali nariadenie pojednávania.

Dňa 20. marca 2001 zákonná sudkyňa vyzvala sťažovateľov na predloženie geometrického plánu v lehote 40 dní.

Listom z 11. apríla 2001 sťažovatelia oznámili, že nemajú geometrický plán a navrhli vo veci vykonať znalecké dokazovanie.

Uznesením z 2. októbra 2001, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. novembra 2001, okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézie a kartografie.

Dňa 24. októbra 2001 a 15. novembra 2001 účastníci konania zložili zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 25. novembra 2001 bol spis zaslaný znalcovi, ktorý mal v lehote 40 dní vypracovať znalecký posudok.

Dňa 4. februára 2002 okresný súd urgoval vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 10. októbra 2002 sťažovatelia urgovali vypracovanie znaleckého posudku

Dňa 14. októbra 2002 zákonná sudkyňa opätovne vyzvala znalca na vypracovanie znaleckého posudku. Urgencia nebola doručená poštou, preto bola doručovaná aj mestskou políciou, a to opakovane aj 18. marca 2003.

Dňa 10. júna 2003 znalec predložil geometrický plán spolu so znaleckým posudkom, ktorý okresný súd 12. júna 2003 zaslal sťažovateľom na vyjadrenie.

Sťažovatelia sa vyjadrili 27. júna 2003 a okresný súd 1. augusta 2003 uznesením určil odmenu znalcovi.

Dňa 2. októbra 2003 nariadil okresný súd termín pojednávania na 15. október 2003.

Dňa 15. októbra 2003 sa konalo pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnili sťažovatelia, pretože im nebolo doručené predvolanie. Pojednávanie bolo odročené na 28. november 2003 a okresný súd uložil odporcovi predložiť listinné dôkazy týkajúce sa výstavby predmetnej komunikácie.

Listom z 21. októbra 2003 okresný súd vyzval sťažovateľov, aby špecifikovali výšku požadovanej náhrady.

Dňa 16. októbra 2003 sťažovatelia oznámili zmenu svojej adresy a 31. októbra 2003 vyčíslili požadovanú náhradu.

Dňa 10. novembra 2003 okresný súd požiadal Mestskú časť K. – Š. (ďalej len „mestská časť“) a Správu katastra K. (ďalej len „správa katastra“) o predloženie ďalšej dokumentácie.

Dňa 26. novembra 2003 mestská časť predložila požadované doklady.

Dňa 28. novembra 2003 sa konalo pojednávanie za účasti sťažovateľov (bez účasti zástupkyne odporcu), ktoré bolo odročené na 11. december 2003⁶. Sťažovateľom bolo uložené špecifikovať petit návrhu.

Dňa 10. decembra 2003 sťažovatelia špecifikovali výšku finančnej náhrady.

Dňa 12. decembra 2003 správa katastra predložila požadované doklady.

Dňa 21. januára 2004 zákonná sudkyňa vydala pokyn doručiť odporcovi podania navrhovateľov s tým, že ich vyzvala na úpravu petitu.

Dňa 3. februára 2004 bol termín pojednávania nariadeného na 11. február 2004 z dôvodu školenia sudcov preložený na 5. marec 2004.

Dňa 5. marca 2004 sa konalo pojednávanie za účasti sťažovateľov a zástupkyne odporcu, ktoré bolo odročené na 26. máj 2004, pričom sťažovateľom bolo uložené doplniť návrh petitu.

Dňa 12. marca 2004 a 5. apríla 2004 sťažovatelia doplnili petit žaloby.

Dňa 12. mája 2004 okresný súd zisťoval v mestskej časti a na Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie K. (ďalej len „obvodný úrad“), či existujú doklady k predmetnej ceste.

Dňa 20. mája 2004 bola okresnému súdu doručená odpoveď obvodného úradu.

Dňa 26. mája 2004 sa vo veci konalo pojednávanie za účasti zástupkyne odporcu. Sťažovatelia sa pojednávania nezúčastnili na základe vyznenia, že bude odročené na neurčito, pretože sa nepodarilo zabezpečiť požadované doklady.

Dňa 22. júna 2004 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľov k petitu ich žaloby, ale okresný súd až 12. augusta 2004 vyžiadal predloženie dokladov od odporcu.

Dňa 8. septembra 2004 sa k veci vyjadril odporca.

Dňa 1. decembra 2004 sa k veci vyjadril Archív mesta K.

Dňa 2. decembra 2004 okresný súd požiadal o vyjadrenie Krajský stavebný úrad K. (ďalej len „krajský stavebný úrad“).

Dňa 15. decembra 2004 sa k veci vyjadrili sťažovatelia.

Dňa 17. decembra 2004 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie krajského stavebného úradu.

Dňa 5. januára 2005 okresný súd požiadal Mestskú časť K. – B. o predloženie dokladov.

Dňa 3. februára 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie mestskej časti.

Dňa 30. augusta 2006 okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie oceňovanie nehnuteľností, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. septembra 2006.

Dňa 5. októbra 2006 bol spis zaslaný znalcovi.

III.

Predmetom konania pred ústavným súdom je sťažovateľmi namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne

sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov, v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky garantovať účastníkom súdneho konania právo na prerokovanie ich vecí v primeranej dobe (v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru), je zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (III. ÚS 347/04, III. ÚS 11/05 a iné).

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti vecí, podľa správania účastníkov konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (III. ÚS 175/04, III. ÚS 346/05 a iné). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietaní porušenia práva na prejednanie vecí súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva.

Predmetom konania vedeného na okresnom súde je žaloba o odstránenie stavby a určenie vecného bremena.

Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu ako aj s vyjadreniami sťažovateľov a okresného súdu dospel ústavný súd k záveru, že skutková zložitosť vecí (nedostatok relevantných dokladov o výstavbe cesty) ovplyvnila dĺžku konania vo veci. Pokiaľ ide o právnu zložitosť vecí, ide o štandardnú agendu o rozhodovacej činnosti okresného súdu s dostatkom judikatúry.

Pri skúmaní druhého kritéria ústavný súd zistil, že účastníci konania neprispeli k vzniknutému stavu konania. Účastníci konania poskytli okresnému súdu dostatočnú súčinnosť vyplývajúcu im z ustanovenia § 101 Občianskeho súdneho poriadku.

Pokiaľ ide o tretie kritérium, a to postup okresného súdu vo veci, ústavný súd zistil nedostatky v jeho postupe, ktoré sú v príčinnej súvislosti s porušením označených práv sťažovateľov. Okresný súd vo veci nekonal v období od 27. mája 1999, keď obdržal doklady od odporcu, do 20. marca 2001, keď žiadal predložiť geometrický plán, t. j. 21 mesiacov, ďalej v období od 11. apríla 2001, keď mu bola doručená správa sťažovateľov o neexistencii geometrického plánu, do 2. októbra 2001, keď nariadil znalecké dokazovanie, t. j. 4 mesiace, a od 3. februára 2005, keď mestská časť predložila požadovanú správu, do 30. augusta 2006, keď bolo nariadené znalecké dokazovanie, t. j. 18 mesiacov. Prieťahy okresného súdu v konaní spolu predstavujú 3 roky a 7 mesiacov.

Okresný súd nezabezpečil ani urýchlené znalecké dokazovanie, keď spis zaslal znalcovi 26. októbra 2001 a znalecký posudok bol predložený až po 17 mesiacoch bez toho, aby boli využité prostriedky umožňujúce okresnému súdu urýchliť znalecké dokazovanie podľa Občianskeho súdneho poriadku (urgencia, pokuta, výmena znalca).

Ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku uvedeného obdobia nečinnosti okresného súdu dochádzalo v konaní k zbytočným prieťahom, čím boli porušené označené práva sťažovateľov (bod 1 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd zistil porušenie označených práv sťažovateľov, a preto prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku nálezu).

Sťažovatelia žiadali priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 300 000 Sk.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Pretože porušenie označených práv sťažovateľov, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred ich porušením, a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal sťažovateľom primerané finančné zadosťučinenie. Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľom sumu 40 000 Sk pre každého (bod 3 a 4 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd nevyhovel (bod 6 výroku nálezu).

Ústavný súd pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera aj Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Sťažovatelia žiadali priznať aj náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, ktoré vyčíslili celkovo sumou 8 682 Sk.

Podľa § 36 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník zo svojho.

Podľa § 36 ods. 2 citovaného zákona môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi jeho trovy.

Sťažovatelia boli v konaní úspešní.

Ústavný súd pri určení výšky trov právneho zastúpenia postupoval podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (§ 1, § 11, § 14, § 16 ods. 3) s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred ústavným

súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovatelia namietali, v zásade nie je oceniteľný peniazmi. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2006 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 2 730 Sk a hodnota režijného paušálu 164 Sk.

V súlade s týmito ustanoveniami možno teda trovy konania (za zastupovanie jedného sťažovateľa) vyčíslit' ako súčet odmeny za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, podanie ústavnému súdu, stanovisko k vyjadreniu) vykonané v roku 2006 vrátane režijného paušálu ($3 \times 2\,730 \text{ Sk} + 3 \times 164 \text{ Sk} = 8\,682 \text{ Sk}$).

Keďže išlo o dvoch sťažovateľov, základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 20 % (§ 13 ods. 3 citovanej vyhlášky) a takto vypočítaná odmena predstavuje 13 892 Sk.

Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania a pretože uplatnená suma neprevyšuje vypočítanú odmenu, priznal právnej zástupkyni sťažovateľov náhradu trov konania v ňou požadovanej výške, a to 8 682 Sk (bod 5 výroku nálezu).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2006